

Aleksandr Zaporozjski	189	Quan-Sheng Shu	278
Aleksandr Sipaciov	190	Glenn Duffie Shriver	280
Andreas și Heidrun Anschlag	191	Bryan Minkyu Martin	283
Alarmă la Teheran	195	Brijeshkumar Vikram Singh	284
Ali Ashtari	197	Agentul, hoț de informații clasificate	286
Bahari Maziar	198	Jocuri de culise	289
Roxana Saberi	199	Oleg Reabcikov	291
Clotilde Reiss	202	Vladimir Vojov	293
Hossein Rassam	204	Aleksandr Rogojkin	295
Cazul „ORIFLAME“	206	Kairat Khuatovich Abusseitov	296
Amir Mirzaei Hekmati	207	Francisco Martinez	298
Shane Bauer, Sarah Shourd și Joshua Fattal	208	Vladimir Lisenko	300
Furnicar de agenți	211	Vadim Leiderman	302
Ali și Yussuf Al-Jarrah	215	Harald Vilimsky	304
Marwan Kamel El-Fakih	217	Vladimir Alexandrov	306
Mustafa Hassan Said	218	Zdeněk Kubiček și Jana Novotná	308
Ziad Al Homsî	219	Michal Vebr, Jiri Cetl și Jan Coufal	310
Nasser Nader	221	Secrete din companii	313
Mansour Diab	222	Li Qing	315
Elie Maroun Hayek	223	John Douglas Charlton	316
Ismail Saleiman	224	Philip Cheng	317
Naivitatea întru chipată	225	Bing Xu	318
Charles Lee Francis Anzalone	227	Peter Wilhartitz	320
Frederick Christopher Hamilton	229	Xiaodong Sheldon Meng	321
Kurt G. Lessenthien	231	Marwan Arbache	322
Jean-Philippe Wispelaere	232	Ilia și Aleksandr Zaslavski	324
Tai Shen Kuo	233	Ding Zhengxing	326
Daniel Houghton	236	Roy Lynn Oakley	327
Ruleta rusească	239	Tsu William Chi-Wai	328
Zurab Herkeladze	241	Hu Stern	329
Ramzan Turkoşvili	243	Xue Feng	331
Aleksandr Hacırov	245	Huang Kexue	334
Vahtang Maisaia	247	Revoluția WIKILEAKS	336
Vladimir Vahania	249	Războiul de pe frontul cibernetic	344
Operațiunea „ENVER“	251	Surse bibliografice	355
David Ruslanovici Aliev	253	Dicționar	407
Aleksandr Valterovici Litvinenko	255		
Ghennadi Sipacev	261		
Shenyong Tong	263		
Din prea multă lăcomie	265		
Joseph Garfield Brown	267		
Yen Men Kao	268		
Chaegun Robert Kim	269		
Douglas Frederick Groat	271		
Brian Patrick Regan	274		
Hafiz Ahmad Ali Shaaban	276		

Edmond POPE

La 5 aprilie 2000, cetățeanul american Edmond Pope a fost reținut de ofițerii Serviciului Federal de Securitate din Rusia (FSB) sub acuzația de spionaj. A fost prins în flagrant când îi oferea 30 000 de dolari lui Anatoly Babkin, profesor la Universitatea Tehnică de Stat Bauman, în schimbul unor rapoarte tehnice cu privire la rachetele Shkval.

Potrivit Centrului de Relații Publice al FSB, până la mijlocul anilor '90, Edmond Pope a fost angajat al Serviciului de Informații al Forțelor Navale americane, unde a deținut gradul de căpitan și avea atribuții pe profilul informații militare și tehnice, în sensul culegerii și analizării de date privind inovațiile din domeniul proiectării de armament naval. După trecerea în rezervă s-a angajat la Universitatea Pennsylvania în cadrul laboratorului de cercetări aplicate și a devenit director al Tex Sors Marina Group Ltd., poziție din care s-a deplasat cu regularitate în Rusia.

În ultima calitate, Pope a vizitat institutele de cercetare științifică din Moscova, Sankt Petersburg, Novosibirsk și din alte orașe, fiind interesat de caracteristicile noilor generații de spectrometre pentru vehicule spațiale și de tehnologiile avansate utilizate de flota de submarine.

După reținere, suspectul a fost transferat la centrul de detenție Lefortovo, iar la 25 august 2000, FSB a emis primul comunicat oficial, conform căruia Departamentul de Investigații al FSB a finalizat cercetările preliminare și a oferit explicații SUA pe canale diplomatice, precizând că arestarea lui Edmond Pope s-a realizat în conformitate cu legislația internă și internațională.

Cazul a fost controversat, în spațiul american considerându-se că a avut conotații politice. Din această perspectivă s-a evidențiat modul în care au acționat autoritățile rusești.

Astfel, l-au arestat pe Edmond Pope, care avea contract legal de a primi informații neclasificate despre rachetele Shkval, dar nu l-au reținut și pe profesorul Anatoly Babkin, posibilul furnizor de informații clasificate.

De asemenea, la 1 septembrie 2000, FSB a comunicat că, în cazul directorului adjunct al laboratorului de cercetări aplicate al Universității Pennsylvania, Howard Kayly, reținut la aceeași dată cu Edmond Pope, s-a luat decizia extrădării în SUA, din cauza vârstei înaintate (68 de ani).

În plus, autoritățile de la Moscova au respins cererea avocatului lui Edmond Pope privind eliberarea pe cauțiune pe motive de sănătate, mai precis o formă rară de cancer¹.

La proces, judecătorul rus nu a luat în considerare documentele și martorii apărării, iar potrivit mass-media americane a revenit cu un raport de condamnare de 20 de pagini la numai două ore și jumătate după pledoaria apărării, ceea ce indica un verdict stabilit.

Edmond Pope a fost condamnat la 20 de ani de închisoare, însă familia și Administrația Clinton au făcut presiuni pentru a obține un „gest umanitar“ din partea lui Vladimir Putin, susținând că acuzatul ar putea deceda dacă este lăsat în închisoare.

A fost grațiat în luna decembrie 2000, gestul președintelui rus fiind considerat de natură „a ușura relațiile cu noua Administrație George Bush“.

Edmond Pope a negat acuzațiile de spionaj. După eliberare, a fost transportat în Germania la o bază militară americană, pentru analize medicale.

În anul 2001, și-a expus povestea în volumul *Torpedoed: An American Businessman's True Story of Secret, Betrayal, Imprisonment in Russia, and the Battle to Set Him Free*, semnat împreună cu Tom Shachtman.

¹ În 2012, Edmond Pope era consilier pe probleme din sfera energetică la firma NanoSpire Inc. și ocazional publica articole pe teme militare și geopolitice.

Kenneth Wayne FORD

Fost analist al Agenției de Securitate Națională (NSA) în Maryland, Kenneth Wayne Ford Jr a fost găsit vinovat pentru posesie ilegală de materiale clasificate. A fost condamnat, în luna martie 2006, la 6 ani de închisoare, iar 3 ani după eliberare s-a aflat sub supraveghere judiciară.

Inteligent și manierat, Ford a asigurat paza președinților Bill Clinton și George W. Bush la Casa Albă, în calitate de membru al U.S. Secret Service, din care a făcut parte 4 ani.

Ford ajunsese chiar să fie apropiat de Bill Clinton, cu care discuta în timpul plimbărilor nocturne prelungite cu Buddy, animalul de companie al președintelui.

De asemenea, s-a dovedit un analist promițător în timpul atentatelor de la 11 septembrie 2001, al operațiunii „Enduring Freedom in Afghanistan“, pe perioada pregătirii pentru războiul din Irak și a conflictului propriu-zis.

Între noiembrie 2002 și mai 2003, a lucrat în detașamentul din Irak al NSA, din cadrul Diviziei SIGINT, iar până la sfârșitul lui 2003 a activat în complexul NSA din Fort Meade, Maryland.

Numele lui Ford a apărut, în calitate de autor, pe un raport NSA privind interceptări de comunicații din Irak, care concluziona, contrar celor susținute de Administrația Bush, că nu existau dovezi privind prezența unor arme de distrugere în masă în acea țară.

Spre sfârșitul anului 2003, Ford a cunoscut-o, prin intermediul site-ului Blackplanet.com¹, pe Tonya Tucker, rezidentă a statului Florida, care i s-a prezentat ca avocat, angajată a firmei de consultanță Bearing Point.

În aceeași perioadă, Ford a raportat, conform regulamentelor NSA, despre un e-mail primit pe contul său „America On Line“ de la un anume Dr. Takiya, care a pretins că este prieten cu Tonya Tucker, prin care Ford era avertizat că autorizația sa de securitate va fi în curând revocată.

¹ Site-ul oferă cadrul de întâlnire pentru afro-americii singuri.

Ultima zi de activitate a lui Ford la NSA a fost 5 ianuarie 2004, după ce, la sfârșitul anului precedent, încheiase un acord cu instituția privind predarea tuturor înregistrărilor secrete pe care le deținea.

La 11 ianuarie 2004, cadre de la FBI și NSA au descins la domiciliul lui Ford din Waldorf, Maryland, deoarece se aflau în posesia unei informații conform căreia acesta deținea o cutie plină cu documente secrete pe care încerca să le vândă unor agenți străini. Sub protecția anonimatului, persoana care a furnizat informația le-a citit oficialilor conținutul documentelor clasificate și, pentru a urgenta procedurile, a declarat că Ford plănuia să le transporte, a doua zi, la Aeroportul Internațional Dulles din Virginia.

NSA a solicitat intervenția FBI, iar agenți de la biroul Calverton, Maryland, l-au pus imediat sub supraveghere pe Kenneth Wayne Ford.

Expertul FBI, Dave Evans, care a coordonat investigațiile, a declarat că, în urma demersurilor rapide, a fost obținut un mandat judecătoresc de percheziție a domiciliului lui Ford. Din primele informații a reieșit că denunțatorul anonim s-a înșelat într-o privință: Ford nu plănuia nicio călătorie în afara țării și nici nu s-a deplasat la aeroport.

Cadrele au pătruns în locuința lui Ford, iar în urma percheziției, Evans a raportat despre găsirea în bucătărie a celor două cutii cu date și documente sensibile.

Potrivit anchetatorilor, una dintre cutii conținea dosare neclasificate, agende, casete VHS și echipamente birotice, iar cealaltă – dosare și documente clasificate, deși Ford susținea că, atunci când a părăsit NSA, respectiv Technical Exploitation Center (TEC), în favoarea sectorului privat, a restituit cutiile în cauză superiorului său și personalului de control al materialelor clasificate interne ale NSA.

În luna mai 2005, a fost acuzat de posesie ilegală de materiale clasificate. Până atunci, Ford fusese concediat atât de Northrop Grumman, cât și de Lockheed Martin, în urma presiunilor exercitate de „clienții guvernamentali“.

În cadrul procesului, pentru a explica modul în care Ford a fost capabil să părăsească incinta NSA având asupra sa informații clasificate, procurorul a afirmat că securitatea în complex s-a bazat în parte pe încrederea că angajații nu vor sustrage astfel de documente. Conform acestuia, în ultima sa zi la NSA, Ford a intrat cu o camionetă la TEC, a încărcat cutiile cu materiale sensibile și a plecat.

Ford a arătat că acest lucru este practic imposibil, deoarece vehiculele civile nu au drept de acces în incinta NSA, iar zona este împânzită cu camere de supraveghere. De asemenea, acesta a menționat că a condus un autoturism, nu o camionetă, și că o cameră de supraveghere situată în zona de intrare / ieșire a surprins acest fapt. Totodată, Ford a declarat, sub jurământ, că în preajma clădirii în care a activat nu existau camere de filmat în ultima sa zi de muncă.

Apărarea a susținut că Ford ar fi fost victima unei înscenări a Direcției de Contraintformații și Securitate a NSA și FBI, după ce acestea ar fi apelat la serviciile Tonyei Tucker, care avea cazier judiciar și venituri ce ar fi putut justifica eventual, calitatea sa de informator confidențial al FBI.

Ford a ajuns la concluzia că Tonya Tucker i-a „plantat“ la domiciliu cutii cu materiale, mai ales după ce și-a amintit și faptul că femeia îi spusese, la un moment dat, că era „plătită să mintă“.

În cercetările sale, apărarea nu a reușit să găsească date care să demonstreze că Tonya lucra la societatea Bearing Point, deși, pe 9 ianuarie 2004, cu două zile înaintea arestării lui Ford, au fost înregistrate două apeluri telefonice efectuate de Tucker către biroul Bearing Point din Bala Cynwyd, Pennsylvania.

Ulterior, s-a descoperit că Tucker deținea un număr de telefon, indisponibil pentru public, al unui agent NSA din cadrul Direcției Asociate de Securitate și Contraspijonaj.

În plus, înregistrările de la lanțul hotelier Homestead, unde Tucker obișnuia să se cazeze, indicau faptul că facturile fuseseră plătite de Universal Technology Systems. Potrivit apărării, o căutare pe Google arată că singura companie cu un nume similar, Universal Systems & Technology, există în Centreville, statul Virginia are contracte cu FBI, Defense Intelligence Agency (DIA) și Departamentul de Justiție și este specializată în securitate maritimă și aviatică. Mai mult, deține un birou în orașul natal al lui Tucker, Orlando, și un altul în Norfolk, Virginia unde aceasta se deplasa ocazional, potrivit surselor apropiate cazului.

Juriul format din 12 membri și 4 supleanți a deliberat 4 ore înainte de a pronunța verdictul de vinovăție, Ford fiind condamnat la 9 ani de închisoare. După reacția emoțională a acestuia și declarația potrivit căreia verdictul pronunțat împotriva sa are motivație politică, 4 dintre femeile jurați și secretarul instanței s-au arătat extrem de impresionați.

După proces, părinții lui Ford au acuzat autoritățile americane de încălcarea procedurilor de securitate națională și a normelor privind secretele de stat precum și de suprimarea intenționată de depoziții și dovezi dezincriminatoare în acest caz. Aceștia i-au trimis o scrisoare procurorului general Eric Holder susținând că fiul lor nu a greșit cu nimic și a fost victima unui informator secret ale cărui legături strânse cu autoritățile au fost ascunse în mod abuziv juraților.

A fost eliberat din închisoare la 4 august 2011.